

Nem kifosztás, hanem lopás bűncselekménye valósul meg, ha a terhelt kihasználva, hogy a sértett nem figyel, kikapja a táska tetején levő pénztárcát, és elszalad vele [Btk. 366. § (1) bek. c) pont, 370. § (1) és (2) bek. b) pont bd) alpont].

- [1] A járásbíróság a terhelttel szemben alkalmazott 1 év 6 hónap próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat bűnösnek mondta ki lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bek., (2) bek. b) pont bd) alpont], kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bek.], valamint tartási kötelezettség elmulasztásának vétségében [Btk. 212. § (1) bek.], ezért – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.
- [2] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlott jelentett be fellebbezést elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében. A fellebbviteli tárgyaláson tartott perbeszédében a védő szintén elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.
- [3] A megyei főügyészség indítványozta, hogy a törvényszék tárgyaláson nyilatkoztassa a sértettet a sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában az akkori fizikai, illetve szellemi állapotára. A másodfokú tárgyaláson tartott perbeszédében az ügyész az elsőfokú ítélet kiegészítését kérte azzal, hogy a sértett 72 éves volt a bűncselekmény elkövetésekor, ennek megfelelő egészségi állapotban. A reflexei nem voltak olyan jók, futni, valamint dolgokat erősen megragadni már nem tudott. Ez alapján indítványozta, hogy a törvényszék a vádlott terhére megállapított lopás vétségét a Btk. 366. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti kifosztás büntettének minősítse, erre tekintettel pedig a kiszabott szabadságvesztés büntetést börtön fokozatban rendelje végrehajtani.
- [4] A törvényszék a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy a járásbíróság a bizonyítást a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le. Ennek során a tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, továbbá több tanút, köztük a sértettet. Az igazságügyi szakértői véleményeket, valamint a releváns okiratokat ismertetéssel tette a bizonyítás anyagává, mindezzel pedig az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A törvényszék ugyanakkor – a tényállás pontosabb tisztázása érdekében – osztotta a főügyészségnek a sértett tanúként történő kihallgatására vonatkozó indítványát, ezért a Be. 363. § (2) bekezdésének b) pontja alapján tárgyalást tartott, amelyen bizonyítást vett fel. A kihallgatott sértett tanú nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy fizikailag egészségesnek érzi magát, a vele

szemben elkövetett bűncselekménykor szintén jó fizikai állapotban volt, bár szaladni már nem tudott a koránál fogva. Előadta azt is, hogy a vádlott nem ráncigálta a táskát, hanem az annak tetején lévő pénztárcát kikapta.

- [5] A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontjára tekintettel az iratok tartalma és a fellebbviteli eljárás során felvett bizonyítás eredménye alapján a járásbíróság ítéletének vádlott előéleti adataira vonatkozóan tett megállapításait, továbbá az ítélet történeti tényállását a következők szerint egészítette ki.
- [6] A tényállás I. pontját kiegészítette azzal, hogy a sértett a bűncselekmény elkövetésekor 72 éves volt, a tényállásban szereplő CBA-s törzsvásárlói kártyája 2016. december 31. napjával megszűnt, az 1. db Fitotékás kártya pedig 5%-os kedvezményre jogosító kártya volt. Kiegészítésre szorul a tényállás azzal is, hogy a sértett 4000 forint értékű pénztárcája sem került elő, így a meg nem térült kár összege 14 500 forint.
- [7] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás megalapozottá, így a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a fellebbviteli eljárás során is irányadóvá vált.
- [8] Ítéletében az elsőfokú bíróság a ténybeli indokolási kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, ennek során tényállási pontonként rögzítette a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalmát, majd ezeket egymással azonos szempontok szerint, a logika szabályainak sérelme nélkül vetette össze. Részletes és helytálló indokát adta annak, hogy a vádlott tagadásával szemben miért a sértett következetes előadását fogadta el.
- [9] A megállapított tényállásból a járásbíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekményeket – helytálló jogi indokolás alapján – az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette. A másodfokú bíróság nem osztotta a főügyészség azon álláspontját, amely szerint az I. tényállási pontban írt cselekménnyel a vádlott a kifosztás büntettét valósította meg. A fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás alapján sem lehetett ugyanis alappal olyan következtetésre jutni, hogy a vádlott a pénztárcát azért tudta a sértettől elvenni, mert a sértett védekezésre képtelen volt, illetőleg a bűncselekmény felismerésére, elhárítására idős koránál, vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan volt képes. A sértett az eljárás során tett vallomásaiban azt adta elő, hogy a táskájának tetején volt a pénztárcája, ő pedig a pinceajtók felől a postaládákhoz lépett, majd elindult felfelé, amikor a vádlott a pénztárcát a táskából kikapta. Ebből arra lehet következtetni, hogy a bűncselekmény elkövetésekor a vádlott nem a sértett állapotát használta ki, hanem azt a körülményt, hogy a pénztárcájára nem figyelt. Erre tekintettel a járásbíróság a

bűncselekményt helyesen minősítette zsebtolvajlás útján elkövetett lopás vétségének, mivel a vádlott a sértett közvetlen testi őrizetében lévő táskából kapta ki a pénztárcát, kihasználva azt, hogy arra a sértett nem figyelt.

(Tatabányai Törvényszék 10. Bf. 70/2017.)